

Kapitola patnáctá

TAJEMSTVÍ NOVÉHO ZJEVENÍ

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 383 – 395, 15. kapitola.

Dne 16.března 1988 časně z rána bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí :

„Na samém konci předešlé kapitoly se naznačuje, že jde o velké tajemství ve věci Nového zjevení. Souvisí to s přežitím a spásou všech členů mrtvého života negativního stavu i lidského života. Je na místě, aby se o tom cosi bližšího řeklo.

Nové zjevení obsahuje určité informace, jež nikdy dosud v průběhu dějin lidstva na vaší planetě nebyly přímo zjeveny či vzaty v úvahu. Ač tyto informace byly dostupné v některých knihách Biblí Svaté, byly utajeny v jednom z jejich vnitřních, duchovních smyslů. Tento zvláštní význam nikdo doposud správně nerozluštil ani nevyložil. Některé aspekty odlišného duchovního smyslu těch knih v Písmu Svatém byly správně interpretovány Swedenborgem. Avšak význam, který se vztahuje k tomuto zvláštnímu předmětu, nebyl nikdy zjeven před objevením se této porce Nového zjevení.

Každé Nové zjevení, přicházející přímo od Pána Ježíše Krista, se dává v zásadě s dvojitým účelem: Jeden účel je hodnocení, vysvětlování a nejnovější pojetí všeho, co se odehrálo a bylo dostupné až do okamžiku přenosu Nového zjevení. Toto je nutnou částí Nového zjevení, neboť je potřeba, aby se získalo plné pochopení událostí, jež předcházely Novému zjevení. Náležité poznání těchto událostí může se docílit pouze z pozice Nového zjevení, jež nebylo integrální částí obsahu předešlého stupně pokročení.

Je nemožné získat správné poznání z pohledu předešlého kroku, jelikož je vůči sobě předpojatý. Každý krok, tím, že je oddělený vzhledem k jinému kroku a souvislý pouze sám v sobě, má tendenci trvat na modalitě svého jsoucná a bytí. Z tohoto důvodu nepocítuje potřebu změny. Hodnotí se z pozice své potřebnosti, dostatečnosti a neustálé užitečnosti. S takovým druhem postoje by se vplížil nebezpečný sklon pro stagnaci, a tak by byl proud duchovní progresse přerušen.

Proto hned po vyčerpání své užitečnosti a duchovního obsahu každý stupeň pokročení se stává předmětem přehodnocení. Toto přehodnocování se provádí ne z pohledu jeho obsahu, nýbrž z pozice a obsahu následujícího kroku. Toto přehodnocování se soustředí na všechny ideje, pojmy, vjemy, znalosti, způsoby chápání a životní styly, které vládly v odcházejícím kroku. Zamíří svou pozornost na to, v jakém rozsahu – vůbec-li – je z této perspektivy použitelný obsah toho kroku pro krok nastupující, následující. Jsou tam nějaké ideje, pojmy, poznatky, vjemy, způsoby chápání atd., které by bylo užitečné zachovat ? A jsou-li, pak v jaké formě a stavu ? Do jaké míry potřebují modifikaci, pozměnění, reformulaci, nové přizpůsobení atd., aby se hodily pro nový stupeň pokročení ? Anebo se mají odhodit, neboť se již vůbec na

nic nehodí ? Jakému účelu sloužily v předešlém kroku a proč již není možno je déle zachovat ?

Nové zjevení slouží jako nástroj posledního soudu v rukou Pána Ježíše Krista. Jím se extrahují, očišťují a čistí všechna zrnka univerzálních pravd, obsažených ve starém, odcházejícím kroku. Je nutno, abyste rozuměli, že každý krok, aby vůbec mohl nastat, obsahuje v sobě nějaké aspekty multiverzálních pravd, jež platí pro všechny časy a pro všechny stupně pokročení. Vedle těchto aspektů obsahuje převážně relativní pravdy, platné jenom v rámci jeho vlastní sféry vlivu a fungování.

Multiverzální pravdy obsažené v tom stupni pokročení se musí z něho odstranit a osvobodit od vlivu relativních pravd toho kroku. Jakmile se odstraní, ztratí relativní pravdy toho kroku svou životnost a stanou se obsolentními. Život jakéhokoliv stupně pokročení se udržuje přítomností univerzálních či multiverzálních pravd. Odstraní-li se, pak zde není nic, co by dávalo život tomu kroku pro jeho pokračování. Poslední soud lidí, kteří se účastnili toho kroku, není za účelem soudního přelíčení, rozsudku, popravu a odsouzení, jak tomu věří mnozí lidští tvorové na vaší planetě. Na místo toho je jeho účelem osvícení, osvětlení a soustředění všech aspektů jejich životního stylu. Činí se to separováním multiverzálních pravd od relativních pravd a tím, že se ukáže, jakému přesně účelu sloužily; a v jakém rozsahu byla splněna užitečnost této zvláštní kombinace multiverzálních pravd s pravdami relativními v tom stupni pokročení.

Jakmile dojde k tomuto oddělení, je dána účastníkům toho kroku možnost výběru přejít do dalšího stupně pokročení, po té, až se podrobí nutné duchovní transformaci. V procesu jejich duchovní transformace osvobodí se od vlivu relativních pravd a poskytne se jim nová sada náležitých duchovních idejí, jež budou vládnout nad jejich životem v příštím kroku. V tomto ohledu proces jejich volby spolu se svobodným přijetím všech následků takové volby je procesem jejich Posledního soudu. Vhodná slova, jaká by se měla v tomto ohledu použít, jsou Poslední sebe - soud.

Tajemství této situace je ve faktu, že nikdo nemá povolení soudit kohokoliv. Dokonce ani Pán Ježíš Kristus nikoho nesoudí. Příčina toho, proč se nazývá Soudcem, je v tom, že je přítomen u všech v jejich schopnosti svobodně volit a měnit se. Pán Ježíš Kristus funguje v tomto procesu jako Rádce, Poradce a Podporovatel bez ohledu na to, co si jedinec bude vybírat. Jeho/Její přítomnost funguje také jako motivující a intencionální faktor v procesu oddělování všech multiverzálních pravd od pravd relativních, obsažených v každém individuu. Jak víte, je Pán Ježíš Kristus Sebou a o Sobě multiverzální pravdou. Proces separace této pravdy se zdá být takovým, že v něm Pán Ježíš Kristus soudí příslušného jedince, neboť to vypadá, jako by vykročil ven z toho individua a zpozvzdálí se zobrazují rozdíly mezi oběma. Zobrazení rozdílů se jeví, jako by někdo byl souzen, zatímco ve skutečnosti je to sám jedinec, kdo sebe soudí svým postojem vůči multiverzální pravdě – Pánu Ježíši Kristu.

Jakmile všechny aspekty univerzálních pravd jsou extrahovány z odcházejícího kroku a užitečnost toho stupně pokročení je pochopena a uznána, pak dojde k aktivaci druhého účelu Nového zjevení. Tímto účelem je formulování nových idejí, pojmů, způsobů vnímání, chápání, znalostí a životního stylu, jaké se stanou obsahem přicházejícího neboli následujícího kroku. Bez tohoto zjevení by nový krok nemohl dojít své plodnosti. Tajemství druhého účelu Nového zjevení je ve faktu, že zjevuje ty aspekty multiverzálních pravd a jejich relativní aplikace, jaké nikdy dosud nebyly dostupny.

Tímto, spolu s prvním účelem, popsaným výše, Nové zjevení způsobuje, že se stává cokoli, co bylo dříve zjeveno nebo sděleno účastníkům předešlého kroku, zcela zastaralým. Takže přijetí nových idejí Nového zjevení se stává záležitostí duchovního přežití pro všechny účastníky předešlého kroku. A toto je pravda bez ohledu na to, zda se někdo nachází v pravém životě či v životě mrtvém nebo lidském. Odmítnutím nebo popřením nových idejí Nového zjevení zvrátí se pravý život v život mrtvý; mrtvý život se učiní ještě mrtvějším a lidský život skončí v mrtvém životě negativního stavu. Ovšem, nikdo v pravém životě pozitivního stavu nikdy nepopřel ani neodmítl žádnou z idejí Nového zjevení. Jak víte, odmítnout či popřít něco je jedna věc, kdežto mít potenciál to učinit je něco jiného. V tomto případě potenciálnost pro odmítnutí a popření je odmítnuta a popřena. Jak tak padá do zóny vymístění, je tam zachycena a použita jako báze pro vlastní volby jejích členů – odmítnout a popřít nebo přijmout a změnit se.

Život mrtvého života negativního stavu se odvozuje z potenciálnosti každého v pravém životě pozitivního stavu odmítat a popírat pozitivní stav. Tím, že se odmítá a popírá uskutečnění a zpřítomnění této možnosti, tato padá do zóny vymístění. Účastníci zóny vymístění přijímají ideu odmítání a popírání a vytvářejí si jí svůj aktuální a uskutečněný životní styl. Toť tajemství systému podpory jejich života.

Při formulování tajemství Nového zjevení je třeba vzít v úvahu následující body:

1. Hlavním tajemstvím Nového zjevení je jeho pramen. Nikdo jiný nemůže darovat Nové zjevení než Pán Ježíš Kristus. Toto je absolutní pravda. Je-li Pán Ježíš Kristus v Sobě i Sebou multiverzální a Absolutní pravdou, pak je jen logické usoudit, že Nové zjevení může přijít pouze z Absolutního zdroje. Takže pravým Autorem Nového zjevení musí být Pán Ježíš Kristus. Jakýkoliv jiný zdroj zjevené „pravdy“ nemůže být absolutní, a proto nemůže obsahovat náležité vědění skutečné pravdy a časovou vhodnost svého zjevení.

Všechna taková zjevení, přicházející ve jménu Pána Ježíše Krista či jménem někoho jiného, jsou povahy relativní nebo falešné a jsou dána za tím účelem, aby odvrátila lidské tvory a všechny ostatní od pravého Nového zjevení. Jakýkoliv anděl, duch či entita prohlašující komukoliv na vaší planetě nebo v zóně vymístění, že je buď pramenem, nebo přenoscem Nového zjevení je podvodným duchem nebo bytostí. Tvrzení takového ducha či anděla o tom, že mluví z pověření Pána Ježíše Krista, není již déle pravdou.

Jedním z hlavních důvodů, proč se Pán Ježíš Kristus ve Své Přirozenosti stal fúzí lidského těla v Sobě tím, čím je nyní, byla eliminace nutnosti zprostředkování přes anděly či pozitivní duchy a možnost přímé komunikace s každým, s kým On/Ona chce. Problém mediace je to, že mediátor je relativní a nikterak absolutní. V procesu mediace zprostředkující funguje ze své relativní pozice. Nemůže působit z absolutní pozice, neboť by jinak musel být Bohem. Fungovat z relativní pozice, zprostředkující zjevení, znamená vnímat ho v relativních pojmech. Takovýmto vnímáním se ztrácí určitá autenticita původního obsahu.

A nyní v této formě sdělí relativní bytost to zjevení další, ještě relativnější bytosti, řekněme někomu na vaší planetě. Takto máte dvojí relativní kondici, jež ohrožuje náležité vnímání, chápání a používání zjevené pravdy. Aby se vyhnulo možné profanaci zjevené pravdy jejím nevhodným vyložením a aplikováním, vyžadoval stav mediátora, aby se takové zjevení přenášelo pomocí symbolů, souvztažností a

reprezentací či podobenství, nikoliv přímým jazykem. Jak víte, přesně taková byla situace u všech Starých zjevení. Dokonce i zjevení Ježíše Krista skrze Jana dělo se mediací, jak můžete vidět již hned v prvním verši první kapitoly:

„Seslal a naznačil to prostřednictvím Svého anděla Svému služebníku Janovi“.

Kdykoliv se užívá mediátor, je tu omezení dané jeho relativní kondicí. Anděl není absolutní, nýbrž pouze relativní vůči Absolutnímu. Ani Jan není absolutní. V tomto případě byl relativní vzhledem k relativnímu andělovi, skrze něhož Pán Ježíš Kristus předával to zjevení. Vyžaduje tedy složitost této situace, aby se zabránilo překrouceninám, aby se zjevovaná pravda sdělovala skrytou řečí. Nejvyšší tím, že má jazyk absolutní povahy, nemůže mluvit řečí, majíc povahu relativní. Proto musel použít mluvy, jež je společnou pro všechny stavy a okolnosti. A to je jazyk korespondencí. Avšak problémem je, že tento jazyk se nikdy náležitě nechápe nikým v zóně vymístění (s výjimkou pseudotvůrců) ani na vaší planetě. Takže podléhá zkresleninám, dezinterpretacím, literalizacím a zvnějškovatěním.

A toto je přesně to, co lidští tvorové provádějí s takovýmto zprostředkovaným zjevením. Ale protože ve většině případů nevědí, jaký druh skutečné pravdy se skrývá v těch souvztažnostech, vše, co mohou překrucovat, zprzňovat a nesprávně vykládat, je pouze zevní část nádoby s obsahem té pravdy, nikoliv samu pravdu schovanou v té nádobě. Problémem s lidskými tvory je, jak víte, to, že považují nádobu pravdy za samu skutečnou pravdu namísto obsahu té nádoby. Takto nemohou nic znesvětit. Tato situace nemůže trvat na věky, má-li se odehrát postupná eliminace negativního stavu.

Nejvyšší učinil slib, že se tato situace jednou napraví a že bude darováno Nové zjevení, přicházející bezprostředně od Něho/Ní v prosté řeči zevnějšností, bez jakékoliv mediace skrze anděla či ducha. Aby se mohl splnit tento slib, potřeboval Nejvyšší zaujmout speciální kondici a pozměnit Svou Přirozenost takovým způsobem, aby byl schopen komunikovat v negativním stavu a na vaší planetě přímo s každým, s kým se Mu/Jí chce.

Z tohoto důvodu se Nejvyšší vtělil na vaší planetě ve FORMĚ Ježíše Krista a získal tak lidské tělo. Toto tělo posloužilo jako katalyzátor hluboké změny v Přirozenosti Nejvyššího. Jak již teď víte, bylo hybridizováno a došlo k jeho fúzi v Absolutní povšečnosti Přirozenosti Nejvyššího a Nejvyšší se stal na věčnost Pánem Ježíšem Kristem. Maje tuto Přirozenost, může Pán Ježíš Kristus sdělovat přímo, prostou řečí každému srozumitelnou to, co chce sdělit. Jedním z mnoha důvodů, proč zjevení Ježíše Krista prostřednictvím Jana v Bibli Svaté bylo ještě psáno jazykem souvztažností a symbolismu, bylo to, že v té době byl proces té hybridizace a fúze velice vzdálen od zakončení.

Je tudíž první tajemství Nového zjevení v tom, že se stalo zcela prvním zjevením, dávaným bez jakékoliv mediace pomocí jakéhokoli ducha či anděla, sdělovaným přímou řečí samým Pánem Ježíšem Kristem bez jakéhokoli použití symbolismů či korespondencí. Z pozice Své Nové přirozenosti může Pán Ježíš Kristus sdělovat, cokoli se má sdělit v jakémkoliv daném čase slovy, která nemají žádný skrytý význam, jak tomu bylo se všemi dřívějšími druhy zjevení.

Zjevení dané přes Swedenborga mělo stejnou konotaci, protože byl neustále obklopen množstvím všech možných odrůd duchů, andělů a pozitivních, jakožto i negativních entit. Aby se reflektoval přechod ze starých modalit zjevení k novým, odraženým

v Novém zjevení, objevil se Pán Ježíš Kristus Swedenborgovi osobně. Nicméně na svých cestách po duchovní říši a při zaznamenání toho zjevení byl doprovázen a vybízen anděly, kteří mu byli za tím účelem přiděleni. Takže dokonce i to zjevení bylo zprostředkovaným, ač také mělo – poprvé – i elementy bezprostřednosti. Jak bylo připomenuto dříve, je zjevení dané přes Swedenborga předchůdcem Nového zjevení. Proto obsahovalo některé nové elementy. Nové prvky tohoto zjevení byly ve skutečnosti, že v běžném jazyce poskytlo vysvětlení některých tajemství souvztažností. Toto bylo přípravou pro to, co mělo přijít. Jak víte, v době Swedenborgově nebyla ještě plně ukončena hybridizace a fúze lidského těla Ježíše Krista v Absolutní přirozenosti Nejvyššího. Proto úplná bezprostřednost při tom zjevení nemohla dojít svého plodného dozrání.

Tajemství Nového zjevení je v tom, že zatímco je zjevováno přímo Pánem Ježíšem Kristem slovy nemajícími skrytý význam, není jeho zprostředkovatel ovlivňován žádným duchem, andělem ani žádnou entitou (ať v pozitivní či negativní). Ve skutečnosti, nikdo jiný nemá dovoleno, aby vkládal do jeho mysli nějaké ideje či mu sděloval jakékoliv poselství, dokud Pán Ježíš Kristus neřekne nebo nezjeví to, co si přeje říci či zjevit. To se dělá za účelem vyhnoutí se jakékoli kontaminaci významu toho, co se svěruje. Je třeba pochopit, že všichni ostatní tím, že jsou relativní, by pro nevyhnutelnost své podstaty shledávali a vykládali ten význam ze své vlastní subjektivní perspektivy. Subjektivní vnímání každého jedince – ať anděla či ducha nebo kohokoliv jiného – se liší od vnímání jiných entit. Proto by mohl nastat zmatek v případném nevhodném přenosu idejí Nového zjevení. Takovou situaci by okamžitě využili agenti a duchové negativního stavu, jež by mohli úspěšně zkreslit, zprznit a zfalšovat jeho pravý význam.

Pán Ježíš Kristus dovoluje mnohým sentientním entitám (vlastně veškerému Stvoření), aby pečlivě naslouchaly tomu, co svěruje zprostředkovateli přenosu Nového zjevení. Avšak v žádném případě NENÍ dovoleno, aby se nějak pletly nebo něco dodávaly ze svého do přenosu, pokud není ukončen. Potom budou jejich komentáře vítány, budou-li nutné a užitečné. Ale takové komentáře nikdy nejsou zahrnuty do textu Nového zjevení. Jenom ta slova a ty ideje jsou obsaženy v jeho textu, které jsou Pánem Ježíšem Kristem svěřovány tomuto zprostředkovateli osobně a přímo.

2. Druhým tajemstvím Nového zjevení je ve skutečnosti to, že Pán Ježíš Kristus ho zjevuje z úrovně Své Absolutní duchovní mysli přes Svou Absolutní vnitřní mysl a prostřednictvím Své Absolutní zevní mysli ve stavu a podmínkách Svého lidského těla, které bylo učiněno Božským. Toto je docela nová situace, jaká neexistovala v jsoucnu a bytí do této doby. Za starých časů proces jakéhokoliv zjevení se ubíral přes duchovní mysl mediátora vyhnuv se všem jiným úrovním sentientní mysli. Duchovní mysl mediátora, jsouc sídlem Pána Ježíše Krista (v té době Nejvyššího), byla použita pro zasazení nutných idejí zjevení do ní, byly tedy postupně přenášeny do duchovní mysli zprostředkovatele přenosu na vaší planetě. Jelikož šlo pouze o duchovní mysl, jazyk používaný pro přenos byl jazykem korespondencí a symbolismu. Toto je řeč duchovních myslí. Avšak toto zjevení nebylo doprovázeno žádným výkladem jeho pravého významu. Obvykle proroci během přijímání toho zjevení oznamovali, že se nacházeli v hlubokém spánku nebo měli vidění (byli v hlubokém hypnotickém transu) a že ne vždy věděli, oč v jejich vizích běží. Takže všechny jiné úrovně jejich mysli byly buď úplně nezúčastněny, nebo se účastnily jen okrajově s tím účelem, aby mohli zaznamenávat, co slyšeli nebo viděli.

Dokonce i Pán Ježíš Kristus byl během Svého života na vaší planetě ohraničen v té době existující duchovní situací, která Mu/Jí nedovolovala mluvit žádnou jinou řečí než řečí podobenství, symbolismu a souvztažností. Důvodem k tomu bylo, že v té době neobsahoval Nejvyšší ve Své Přirozenosti nic z takzvaného přírodního stupně či ze zóny vymístění. Mluvit z hlubin Nejniternějšího, nemajíc k dispozici žádnou modalitu zevnějšku, znamená mluvit z pozice Absolutního stavu. Nic z toho stavu nemůže být předáno přímo ničemu jinému než samému tomu stavu. Odtud vyvěrá potřeba mediace a reprezentativní řeči.

Avšak Novou přirozeností Pána Ježíše Krista, která ztělesňuje jak to nejzevnější, tak i nejzevnější toho nejzevnějšího (nejzevnější je přírodní stupeň, kdežto nejzevnější toho nejvnějšího je zóna vymístění), se všechno v této situaci naprosto změnilo. Takže nyní může simultánně mluvit ze všech úrovní Své Absolutní mysli ke všem úrovním relativní mysli v jejich vlastních příslušných jazycích. Pán Ježíš Kristus se stal Překladačem Své vlastní řeči do pojmů a idejí, které jsou pochopitelné komukoliv na jakékoli úrovni. Když tedy mluví, zní Jeho/Její řeč v myslích všech, kteří poslouchají, jako jejich vlastní řeč a na úrovni jejich chápání, aniž docházelo ke zmatku nebo podivení nad skrytým významem. Pán Ježíš Kristus přenáší Své Ideje a Myšlenky do mysli sentientních entit a přizpůsobuje je perceptivním schopnostem každé mysli zvlášť. Toto je nutnou podmínkou pro Nové zjevení. Jak si vzpomínáte, jedním z tajemství Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista je to, že ní a skrze ni může mít s každým ten nejsoukromější, nejosobnější a nejintimnější vztah. Takový vztah vyžaduje jasně vyhraněné komunikování a porozumění bez použití symbolismu a souvztažností. Jinak by se nemohl ustanovit vztah takovéto povahy. Jazyk korespondencí a symbolismu se bude stále užívat, ale s bezprostředním porozuměním toho, co je jeho pravým významem na každé úrovni jeho projevu. Tak se vyhne jakémukoliv nedorozumění a dezinterpretaci.

Nové zjevení, jež odráží tyto okolnosti, je tudíž podáváno z povšečnosti všech úrovní duchovních faktů, jak jsou obsaženy v pravé Přirozenosti Pána Ježíše Krista. Slova, která používá, jsou slova se svým vlastním významem. Až na pár výjimek, nemá se jim dávat žádný jiný výklad, než doslovný. Již neobsahují mnohočetné významy (vyjma Nové modlitby Pána Ježíše Krista, viz dvacátou šestou a dvacátou sedmou kapitolu této kapitoly této knihy). Díky Nové Přirozenosti Pána Ježíše Krista neexistuje žádná potřeba mnohočetných významů. Kdykoliv Pán Ježíš Kristus promlouvá ze Své Nové Přirozenosti a Pozice, slova, která používá, jsou tak tajemné povahy, že jsou s to vyjádřit Jeho/Její ideje na všech úrovních multivesmíru Stvoření, zóny vymístění i planety Nula v doslovném významu každé úrovně.

Jak víte, každá úroveň má svůj vlastní doslovný význam. Tento význam se liší od jedné úrovně k druhé. V minulosti, aby se překročily mezi nimi existující rozdíly, byla používána duchovní řeč souvztažností. Neexistoval žádný jiný prostředek. Nová přirozenost Pána Ježíše Krista překonává tuto situaci a dává každé úrovni její vlastní doslovný význam a zároveň je spojuje se Svou Novou přirozeností, zachovávajíc duchovní jazyk souvztažností. Takže se nikdo již nemusí starat o to, zda ještě existuje nějaký skrytý význam v Novém zjevení. Žádný není. Toť tajemství nového zjevení. A kdyby takový význam přec jen existoval (jak je to ve výše uvedené výjimce, týkající se Nové modlitby Pána Ježíše Krista), pak se na to hned upozorní a náležitě se to vyloží. Žádné jiné zjevení v minulosti nebylo tak přímé, tak bezprostřední a nemělo takový význam pro konkrétní situaci jako Nové zjevení.

3. Třetí tajemství Nového zjevení je obsaženo ve faktu, že na jeho dosažitelnosti závisí spása všech účastníků negativního stavu, jakožto i eliminace samého negativního

stavu. Staré zjevení samo sebou a o sobě není s to splnit tento důležitý účel. Problém se Starým zjevením je v tom, že ve svém literním či vnějším smyslu neobsahuje žádné skutečné pravdy, nýbrž jenom zdánlivé pravdy. Skutečné pravdy jsou uloženy v duchovním či vnitřním smyslu doslovného obsahu. Takže nikdo nemůže poznat skutečnou pravdu z literního smyslu Starého zjevení. Přesto však vyvozují všechny křesťanské církve a sekty – s nepatrnou výjimkou přívrženců Swedenborgova učení – své nauky a principy spasení z doslovného smyslu.

Tak je tomu s jakýmkoliv náboženstvím na vaší planetě. Vinou tohoto faktu, neobsahuje žádná z náboženských soustav a církví nyní existujících na vaší planetě i v ostatních končinách zóny vymístění nějaké skutečné pravdy ve svých příslušných doktrínách a učeních. Toto je důvodem, proč máte tak mnoho rozličných náboženských systémů a sekt, prohlašujících, že mají znalost skutečné pravdy. Z pozice této duchovní situace nikdo nemůže být spasen z drápů negativního stavu. Na základě takových okolností a nenávistné intolerance ani nemůže být eliminován negativní stav. Vždyť – jak víte – svou povahou byl negativní stav vybudován na rozporech a nenávistné nesnášenlivosti ! Jak se tedy může někdo spasit z tohoto postavení negativního stavu ? Z tohoto důvodu daruje Pán Ježíš Kristus Nové zjevení, jež překonává doslovný smysl Starého zjevení. V Novém zjevení jsou zjeveny skutečné pravdy o povaze negativního stavu i o procesu spasení a zpřístupněny každému, kdo chce slyšet a poslouchat. Důležitou duchovní záležitostí zde je, že aby se všichni mohli spasit od negativního stavu, musí se jim otevřít ukryté skutečné pravdy a odstranit z jejich vnímání a jejich životů zdánlivé pravdy. Spása je možná pouze z pozice skutečných pravd. Žádná jiná základna pro takový proces není možná. Jelikož doslovný smysl v Bibli Svaté neobsahuje žádných skutečných pravd, bude muset jednou, kdy duchovní situace bude příznivá, být nahrazen jiným literním smyslem, který nebude obsahovat nic než skutečnou pravdu.

Pán Ježíš Kristus tímto prohlašuje, že ten pravý čas nastal nyní a že současné Nové zjevení, jak je zaznamenáno v této knize, je tou pravou náhradou doslovného smyslu Starého zjevení.

Jiným důležitým bodem v tomto ohledu je, že k vykonání pravého spasení nemůže vůbec dojít, neobjeví-li se skutečná pravda simultánně na všech úrovních všech jsoucen a bytí v multivesmíru Stvoření a současně po celé zóně vymístění i na planetě nula. Dosud taková pravda nebyla přístupna ani v zóně vymístění, ani na vaší planetě. Jak víte, byla nahrazena zdánlivou pravdou. (Příklad zdánlivé pravdy i pravdy skutečné může být nalezen v tom, jak lidští tvorové mluví a jak cítí. Mohou říci jednu věc, jež se zdá pravdivou, avšak cítit něco zcela odlišného, což je skutečnou pravdou. Tak se říká: „východ a západ slunce“, což je pouze zdánlivou pravdou, zatímco skutečnou pravdou je, že to činí jejich planeta.)

Potřeba simultánního objevení se skutečné pravdy se vyvozuje z toho faktu, že obyvatelé zóny vymístění a vaší planety nemají přístup k jiným realitám Stvoření, kde skutečná pravda je vždycky k dispozici. Proto nemohou být účastni na znalosti pravdy těch světů. Kdyby mohli, pak by ji převrátili, zfalšovali a zničili. Tím skutkem by zabránili tomu, aby nakonec byli spaseni Pánem Ježíšem Kristem. Důvodem, proč by tu pravdu překroutili, zfalšovali a zničili, je to, že by ji nevnímali z pozice pozitivního stavu (vždyť se přece nacházejí v negativním stavu). Vnímání pravdy v pozitivním stavu z pozice negativního stavu je naprostou nemožností. Navíc, pravda v pozitivním stavu se nevyskytuje ve svém doslovném smyslu. Nachází se ve smyslu odpovídajícím zvláštní povaze každé úrovně pravé skutečnosti.

Avšak negativní stav může vnímat a pochopit pravdu pouze v jejím doslovném smyslu. A protože pravdou je, že Pán Ježíš Kristus je Absolutní pravdou, pak aby umožnil této pravdě stát se doslovnou, musel si zaopatřit fyzické tělo a jeho literární jazyk, aby tak mohl sdělit tu pravdu všem srozumitelnou řečí. Než byl vykonán tento jeden z nejdůležitějších spasitelných aktů Pána Ježíše Krista, bylo nutno, aby mluvil ve formě zdánlivých pravd, neboť nic jiného nebylo přístupné.

Kdyby Pán Ježíš Kristus sám/Sama nebyl skutečnou Pravdou a kdyby Jeho/Její Přirozenost neobsahovala možnost sdělování skutečné pravdy v literních pojmech, pak by nebyl nikdy dokázal spasit kohokoliv z negativního stavu. Toť jeden z mnoha důvodů, proč se Pán Ježíš Kristus musel vtělit na vaší planetě, vstoupit do pekel i do všech oblastí zóny vymístění a získat všechny nutné prostředky, jimiž by posléze umožnil nahrazení zdánlivých pravd doslovného smyslu skutečnými pravdami.

Jakmile toto je úspěšně vykonáno, pak proces postupného zachraňování všech v negativním stavu a postupného eliminování samotného negativního stavu může začít.

Prvním důležitým krokem v tomto procesu je dát postupně všem k dispozici Nové zjevení. Nové zjevení zaměňuje zdánlivé a rozporné pravdy doslovného smyslu Starého zjevení, které je obsažené v Bibli svaté, skutečnými, doslovnými pravdami. Na jejich základě může být úspěšně vykonán proces spasení všech a pak eliminace negativního stavu (až nastane její čas). Tato funkce Nového zjevení je jedna z nejtajemnějších.

4. Sdělení, že Nové zjevení bude učiněno dostupným pro všechny, naznačuje, že ne každý v zóně vymístění a na vaší planetě bude vědět, že nějaké Nové zjevení vůbec existuje. Tajemství Nového zjevení spočívá ve faktu, že je dostupno. Jeho dostupnost jednou umožní, že nastane úžasný posun ve sféře domény negativního stavu. Ten posun otevře ve všech přístup k Nejniternější duchovní mysli, kde je přítomen Pán Ježíš Kristus ve stavu jejich schopnosti svobodně volit a měnit se. Jakmile ten přístup je otevřen, začnou prožívat osobní přítomnost Pána Ježíše Krista, jenž je bude vést ke zdroji Nového zjevení – k Sobě a ke skutečné pravdě, obsažené v samém Novém zjevení.

Aby došlo k tomuto osudově závažnému a vitálnímu posunu, postačí, když se jenom určitý počet lidských i jiných tvorů v peklech, v zóně vymístění a na vaší planetě seznámí s obsahem Nového zjevení. Jde o jakost, nikoliv o kvantitu. Když dostatečný počet lidských a jiných tvorů bude znát Nové zjevení nebo aspoň si ho i jeho obsahu bude vědom, pak bude možné, aby takový posun nastal.

Samozřejmě jenom Pán Ježíš Kristus může vědět, jak mnoho lidských a jiných tvorů je zapotřebí k vykonání tohoto skutku a kdy se ten počet naplní. Povaha veškerého negativního stavu se ještě neodhalila a nezobrazila v plné míře. Dokud tomu bude tak, tento počet se ještě nenaplní.

Toto je něco, co nemá být vaší starostí. Tvůj účel, Petře, i všech tvých duchovních dětí na planetě Nula, je učinit Nové zjevení přístupným na všech úrovních jsoucná a bytí, pro zónu vymístění a na vaší planetě tím, že se náležitě zprostředkuje jeho přenos a nakonec se uveřejní. Vše ostatní je v rukou Pána Ježíše Krista. On/Ona ví nejlépe, jak, kdy a jakými prostředky lze nejučinněji vyplnit plán spasení a eliminace negativního stavu. Tajemství Nového zjevení je ve faktu, že již jeho pouhá dostupnost je s to

připravit každého v negativním stavu pro konečné spasení. Jak se to uskuteční, nelze v této chvíli vědět z bezpečnostních důvodů. Až dojde k jeho dokonání, pak bude všem zřejmé, jak Pán Ježíš Kristus použil této pouhé dostupnosti Nového zjevení.

5. Až dosud většina lidských tvorů a pár jiných předpokládá, že Slovo Boží je omezeno jen na knihy, obsažené v Bibli Svaté. Jak víte, převážná většina křesťanů věří, že všechny knihy v Bibli jsou stejnou měrou Slovem Božím. Jak již bylo zjeveno skrze Emanuela Swedenborga a také v poslední kapitole knihy „Realita, mýty a iluze“, napsané zprostředkovatelem této transmise, ne všechny knihy Bibli svaté jsou Bohem inspirované a obsahují vnitřní, duchovní smysl. Říkat něco podobného znamená pro mnohé křesťany rouhání se. Ještě větším rouháním se bude zdát prohlášení, že Slovo Boží není již omezeno na to, co bylo napsáno v inspirovaných třiceti pěti knihách Bibli Svaté.

Tento postoj většiny křesťanů je podivuhodně rigidní, dusící, úzkoprsý a úplně falešný. Tímto postojem se křesťané snaží ohraničovat Pána Ježíše Krista jen na duchovní věci, řečené před dvěma tisíci lety, jako by byl nemohoucí nebo nepotřeboval, nebo nebyl schopen pokračovat ve sděleních, majících důležitý duchovní význam; jako by Pán Ježíš Kristus oněměl a nemohl již více promluvit.

V tomto ohledu možno vidět tajemství Nového zjevení v jeho dvou účelech: jedním je bortit tuto ohavnou omezenost a prohlašovat, že Pán Ježíš Kristus všem sdílí Svá slova podle potřeby, kdy a kde je toho třeba a skrze toho, přes koho si zvolí promluvit. Není nahodilé, že každá kapitola této knihy začíná sdělením: „...bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí:“. Toto je pro zdůraznění, že Boží slovo, jež je Pán Ježíš Kristus, neustále přichází a je napsáno, aby odráželo duchovní změny a vyplývající duchovní potřeby všech žijících entit, nacházejících se momentálně v jakékoliv životní modalitě.

Pán Ježíš Kristus tímto zde prohlašuje, že Nové zjevení je pravdivým Slovem Božím – Pána Ježíše Krista. Jak bylo uvedeno v předešlých bodech, překonává a nahrazuje doslovný smysl Starého zjevení – Slovo Boží v jeho vnitřním, duchovním smyslu.

Problém se Starým zjevením je ten, že je Slovem Božím ne podle svého doslovného smyslu, který vlastně nemá žádný smysl, nýbrž podle svého vnitřního, duchovního smyslu. Naneštěstí ne příliš mnoho lidských a jiných tvorů na vaší planetě a v zóně vymístění je si toho vědomo a ochotno přiznat tento fakt. Jelikož lpí pouze na literním smyslu Bibli Svaté, kterou považují za Slovo Boží, nemají vlastně žádné Slovo Boží. Žijí v iluzi a sebeklamu, že mají Slovo Boží.

Toto nás přivádí k druhému účelu Novému zjevení: Nové zjevení ve své povšečnosti poprvé může být považováno za pravé Slovo Boží – Pána Ježíše Krista, v doslovném smyslu. Pokud Nejvyšší byl bez lidského těla Ježíše Krista fúzí vpojeného do Jeho/Její Absolutní Přirozenosti, nemohl mluvit z té pozice. Mluvil jenom z Jeho/Jejího Absolutního duchovního stavu. Vždyť tehdy Bůh byl ryzím Absolutním duchem. A duch mluví jen z toho, co je jeho – od ducha k duchu. Žádný jiný druh komunikace nebyl přístupný v té době. Takže doslovný smysl Bibli Svaté je pouze oblečením pro toho ducha, nikoliv sám duch. Proto doslovný smysl není Slovem Božím, nýbrž jen nádobou Slova Božího. Ten, kdo lpí na té nádobě a nebere v úvahu její vnitřní, duchovní obsah, nemá Slovo Boží.

Tato situace se však revolučně změnila. Absolutní přirozenost Nejvyššího se zcela proměnila vlastním zkřížením se s tělem Ježíše Krista, stavši se plností Pána Ježíše Krista. Když jednou došlo ke zdárnému dokončení procesu fúze a hybridizace, pak definice, že Bůh je jenom Duch, není déle udržitelná. Ano, Bůh – jako Pán Ježíš Kristus – je a bude stále jediným Absolutním duchem na věčnost. Ale není déle omezen na ten stav. Nyní je také přírodním tělem, jež je učiněno božským a vpojeno do tohoto Ducha. Z tohoto důvodu je definice Boha modifikována následujícím způsobem:

**BŮH JE PÁN JEŽÍŠ KRISTUS, KDO JE ABSOLUTNÍM
DUCHEM, DUŠÍ A TĚLEM V JEDNOTĚ, JEDINOSTI A
HARMONII VŠECH SVÝCH FUNKCÍ A KTERÝ VE SVÉ
PŘIROZENOSTI ZAHHRNUJE PLNOST STAVŮ, PODMÍNEK
A PROCESŮ DUCHOVNÍCH, DUŠEVNÍCH, PŘÍRODNÍCH,
FYZICKÝCH, LIDSKÝCH I ZÓNY VYMÍSTĚNÍ V JEJICH
ÚPLNĚ ZBOŽŠTĚLÉ FORMĚ A OBSAHU.**

Než došlo k inkorporaci, byly součásti lidské i ze zóny vymístění očištěny a zcela osvobozeny od všech zel a nepravd v nich obsažených. Proces této očisty, vyčištění a osvobození byl dlouho trvajícím pochodem ze stanoviska času vaší planety. Jak víte, nebyl donedávna ukončen. Proto dosud nebyl učiněn žádný pokus o modifikaci definice Boha.

Ukončení tohoto procesu nyní dělá možným prohlásit Nové zjevení za pravé Slovo Boží – Pána Ježíše Krista. Z pozice povšechnosti Své Přirozenosti promlouvá Pán Ježíš Kristus simultánně z Ducha, Duše, Přírodnosti, Těla, Lidskosti i ze Zóny vymístění, které jsou Jeho/Její. Neschází již naprosto nic. Součásti lidské a ze zóny vymístění v Jeho/Její Přirozenosti Mu/Jí umožňují, aby mluvil také jazykem lidských tvorů i zóny vymístění a zároveň všemi jinými jazyky, jimž se rozumí jinde. Toto činí doslovný význam slov v Novém zjevení autentickým, ryzím a vyjadřujícím skutečnou pravdu, zbaveným jakýchkoliv zdánlivých pravd, jaké byly a jsou v doslovném smyslu Starého zjevení zaznamenaném v Bibli Svaté. V tomto faktu je největší tajemství Nového zjevení, nyní odhalované.

Výše uvedená definice Boha vyžadovala modifikování kvůli způsobu, jakým Bůh – Pán Ježíš Kristus má být uctíván a jak se k Němu/k Ní má přistupovat. Toto téma bude probíráno v příští kapitole.

„Ten/ta, co má uši k slyšení, necht' slyší, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole“.